

det ikke er heldigt at gaa til Lovgivningsmagterne. Det, der egentlig bevægede mig til at tage Ordet, er det Spørgsmaal, som blev rejst af det sidste ærede Medlem: Kompetencepørgsmaalet. Det forekommer mig, at det nærværende Forslag ikke løser det saa ganske heldigt.

Naar man tager Hensyn til, hvorledes Forholdene have udviklet sig paa Børsen med Hensyn til Kjøb og Salg af Aktier og Obligationer, kan det ikke nægtes, hvad forøvrigt ogsaa Motiverne udtale, at de i det Hele have udviklet sig under en heldig Form og paa en for Samfundet betryggende Maade. Det kan heller ikke nægtes, at de Institutioner, der særlig have taget Initiativet til, at Forholdet har udviklet sig paa den Maade, det har gjort, er de Herrer Begjællere og Begjællere, hvilket jo ogsaa Motiverne udvise. Naar det nu er saa, at det særlig er dem, der have faaet indført daglige Noteringer af Aktier og Obligationer, i Stedet for at det tidligere kun skete et Par Gange om Ugen, efter at Noteringen af Begjællere og Mønt havde fundet Sted; naar det er saaledes, at det er disse Fraktioner, som have Fortjenesten deraf, forekommer det mig, at den Stilling, de nu komme til at indtage, er noget underordnet. Det forekommer mig, at Grossersocietetets Komite faar en i Forhold til det Ansvar, der ligger, lovlige og ordnet Stilling overfor de Herrer Mæglere og Begjællere. Med Hensyn til dette Kompetencepørgsmaal, forekommer det mig, at det kunde temmelig let løses derved, at man supplerede den Institution, som jo nu engang har det i sin Haand, at føre Tilsyn med Begjællerenoteringen, og som jo består af 2 af Grossersocietetets Komitemedlemmer og 1 af Nationalbankens Direktører valgt Mand, og hvortil endelig Regjeringen for Finantsernes Bedkommende kan udvælge et Medlem til at deltage. Naar man supplerede denne Komite med et Medlem af Begjællernes Bestyrelse og et Medlem af Begjællermægler Syndikatet, forekommer det mig, at man havde løst Kompetencepørgsmaalet paa en ganske heldig Maade, idet man ydede nogenlunde Retfærdighed til alle Sider. Jeg kan godt forstaa, at de Herrer Begjællere, efter den Stilling som de ad Sædvanerettens Vej have naaet til at indtage, ikke ere fuldstændig tilfredse med nærværende Lovforslag, og jeg tillader mig derfor at henstille til den ærede Ministers og Thingets Overveielse, om det ikke kunde være rigtigst at gaa den Vej.

Judenrigsministeren (Ingerslev):

Det meget ærede kongevalgte Medlem (Ussing), der aabnede Debatten, forundrede sig noget over, at dette Lovforslag var fremsat, og at man har villet gjøre Sagen til et Lovgivningsemne. Jeg skal i den Henseende tillade mig at bemærke, hvad det ærede Medlem maatte allerede har set eller dog har kunnet se, at det er efter et meget indtrængende Dnsfte fra Grossersocietetets Komite at dette Lovforslag er kommet frem, og jeg kan sige et mangeaarigt Dnsfte. Man har tidligere ikke villet gaa ind paa det, men nu har man troet at kunne gaa ind paa at fremsætte et Lovforslag derom. At det i det Hele taget ikke skulde være heldigt, eller at det ærede Medlem skulde have Ret i, at det Hele helst burde forbeholdes Administrationen, maa jeg tvivle om, i hvert Fald paa visse Omraader. Jeg skal sige indrømme, at naar § 2 indledes med, at med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Noteringen af Begjælleren, der finder Sted hver Tirsdag og Fredag, har det sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler, da er det en Sætning, man i og for sig ikke behøver at optage. Saa bindende, som det ærede Medlem opfatter den, har jeg ikke opfattet den, men jeg maa indrømme, at den binder f. Ex. Dagen, der staar nævnt i Texten og ogsaa i andre Henseender. Jeg har ikke tænkt mig, at den saa ganske bandt igjen i andre Retninger, men jeg erkjender ganske, at det vil være nødvendigt at kunne ordne visse Forhold ad administrativt Vej; jeg skal nævne et Exempel. Det vil være det ærede Medlem bekendt, at der er Bekjendtgjørelser nok om Forandringer i denne Materie, og jeg skal nævne et Exempel, som jeg tror vil være tilstrækkelig afgjørende til at vise, at man i visse Tilfælde maatte undgaa at gaa til Lovgivningsmagten, f. Ex., naar der sker saadanne Forandringer, som skete for nogle Aar siden i Udlandet, da man maatte notere Reichsmark, fordi Tyskland forandrede sin Møntfod. Det er jo en Selvfølge, at Sligt maatte man have Afgang til. Hvis man skulde være udelukket fra Sligt, maatte man jo indføre Endringer i Lovforslaget. Det ærede Medlem mente, at der i det Hele taget ikke behøvedes at lovgives over denne Materie, og saa vidt jeg forstod det, heller ikke naar Forholdet angik Aktiespørgsmaalet eller Obligationer. Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det har man troet at være nødvendigt; thi den Bestemmelse, som man stadig støtter sig til, skjøndt Forholdet har udviklet sig paa denne Maade, er en gammel Be-